

DAĞLARDAKİ HİKMETLER

**Ey dağları zemin sefinesine hazineli
direkler yapan Kadîr-i Zülcelal!**

“Resul-i Ekrem aleyhissalâtü vesselâmın talimiyle ve Kur’an-ı Hakîm’inin dersiyle anladım ki nasıl denizler acayıpleriyle seni tanıyorlar ve tanıttırıyorlar. Öyle de **dağlar** dahi zelzele tesiratından zeminin sükûnetine ve içindeki dâhilî inkılabat fırtınalarından sükûtuna ve denizlerin istilasından kurtulmasına ve havanın gazat-ı muzırradan tasfiyesine ve suyun muhafaza ve iddiharlarına ve zîhayatlara lâzım olan madenlerin hazinedarlığına ettiği hizmetleriyle ve hikmetleriyle seni tanıyorlar ve tanıttırıyorlar.”

“Evet, dağlardaki taşların envaından ve muhtelif hastalıklara ilaç olan maddelerin aksamından ve zîhayata, hususan insanlara çok lâzım ve çok mütenevvi olan madeniyatın ecnasından ve dağları, sahraları çiçekleriyle süslendiren ve meyveleriyle şenlendiren nebatatın esnafından hiçbirisi yoktur ki tesadüfe havalesi mümkün olmayan hikmetleriyle, intizamıyla, hüsn-ü hilkatiyle, faydalarıyla hususan madeniyatın tuz, limon tuzu, sulfato ve şap gibi sureten birbirine benzemekle beraber, tatlarının şiddet-i muhalefetiyle ve bilhassa nebatatın basit bir topraktan çeşit çeşit envalarıyla, ayrı ayrı çiçek ve meyveleriyle, nihayetsiz Kadîr, nihayetsiz Hakîm, nihayetsiz Rahîm ve Kerîm bir Sâni’in vücub-u vücuduna bedahetle şehadet ettikleri gibi heyet-i mecmuasındaki vahdet-i idare ve vahdet-i tedbir ve menşe ve mesken ve hilkat ve sanatça beraberlik ve birlik ve ucuzluk ve kolaylık ve çokluk ve yapılmakta çabukluk noktalarından, o Sâni’in vahdetine ve ehadiyetine şehadet ederler.”

“Hem nasıl ki dağların yüzünde ve karnındaki masnûlar, zeminin her tarafında, her bir nevi aynı zamanda, aynı tarzda, yanlıssız, gayet mükemmel ve çabuk yapılmaları ve bir iş bir işe mani olmadan, sair neviler ile beraber karışık iken, karıştırmaksızın icadları; Senin rububiyetinin haşmetine ve hiçbir şey ona ağır gelmeyen kudretinin azametine delâlet eder.”

“Öyle de zeminin yüzündeki bütün zîhayat mahlukların hadsiz hâcetlerini, hattâ mütenevvi hastalıklarını, hattâ muhtelif zevklerini ve ayrı ayrı iştihaletlerini tatmin edecek bir surette, dağların yüzlerini ve içlerini muntazam eşcar ve nebatat ve madeniyatla doldurmak ve muhtaçlara teshir etmek cihetiyle, senin rahmetinin hadsiz genişliğine ve hâkimiyetinin nihayetsiz vüs’atine delâlet ve toprak tabakatı içinde, gizli ve karanlık ve karışık bulunduğu halde; bilerek, görerek, şaşırmayarak, intizamla, hâcetlere göre ihzar edilmeleriyle, senin her

şeye taalluk eden ilminin ihatasına ve her bir şeyi tanzim eden hikmetinin bütün eşyaya şumulüne ve ilaçların ihzaratı ve madenî maddelerin iddiharatıyla rububiyetinin rahîmane ve kerîmane olan tedabirinin mehasinine ve inayetinin ihtiyatlı letaifine pek zahir bir surette işaret ve delâlet ederler.”

“Hem bu dünya hanında misafir yolcular için koca dağları levazımatlarına ve istikbaldeki ihtiyaçlarına muntazam ihtiyat deposu ve cihazat ambarı ve hayata lüzumu olan çok definelerin mükemmel mahzeni olmak cihetinde işaret, belki delâlet, belki şehadet eder ki bu kadar Kerîm ve misafirperver ve bu kadar Hakîm ve şefkat-perver ve bu kadar Kadîr ve rububiyet-perver bir Sâni’in, elbette ve herhalde, çok sevdiği o misafirleri için ebedî bir âlemde, ebedî ihsanatının ebedî hazineleri vardır. Buradaki dağlara bedel, orada yıldızlar o vazifeyi görürler.”

Ey Kâdir-i külli şey!

Dağlar ve içindeki mahluklar senin mülkünde ve senin kuvvet ve kudretinle ve ilim ve hikmetinle musahhar ve müddehardırlar. Onları bu tarzda tavzif ve teshir eden Hâlık’ını takdis ve tesbih ederler.

(B.Said Nursi: Risale-i Nur Külliyatı, Asa-yı Musa’dan)